

บรรณานุกรม

การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย. (๒๕๕๑). “ความเป็นมาของประเพณีไส่บารอดอกไม้” (ออนไลน์) เข้าถึงได้จาก <http://thculture/view.php?ItemID>. (๑ มกราคม ๒๕๕๑).

ข่าวการพานิชย์. (๒๕๓๖). “ศิลปอาชีพกู้ชีวิตผู้ยากไร้” ข่าวพาณิชย์. ๑ – ๗ ชั้นวานค, หน้า ๖.

จากรัฐมนตรี ธรรมนวต. (๒๕๓๙). ภูมิปัญญาอีสาน. โครงการตำราคณบดีมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

_____ (๒๕๓๐). คติชาวบ้าน. มหาสารคาม: ภาควิชาภาษาไทยและภาษาตะวันออก คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์.

_____ (๒๕๒๒). วิเคราะห์ภูมิปัญญาอีสาน. อุบลราชธานี: ศิริธรรมอອพເຊ້ທ.

จังหวัดอุบลราชธานี. (๒๕๓๕). “ผ้าเมืองอุบล” ใน อุบลราชธานี ๒๐๐ ปี หน้า ๑๔๕-๑๖๑. กรุงเทพฯ: ชวนพิมพ์.

จิราภรณ์ อรุณะนาก. (๒๕๑๖). “การศึกษาผ้าจากแหล่งโบราณคดีในประเทศไทย” ใน ผ้าเชียง: มรดกร่วมทางวัฒนธรรม. หน้า ๑๕๑-๑๕๒. กรุงเทพฯ: อมรินทร์พรินติ้ง แอนด์ พับลิชชิ่ง.

_____ (๒๕๒๕). “ผ้าสมัยก่อนประวัติศาสตร์ จากกิ่งoba ก่อทำหัวลาung จังหวัดพบrix” ใน สมบัติไทย. หน้า ๓๒-๓๓. กรุงเทพฯ: กรุงสยามการพิมพ์.

จำปา อรสม. (๒๕๕๐, สิงหาคม ๑๙). ประชญ่ชาวบ้านในการทอผ้า บ้านนาเมือง ตำบลนาเมือง อำเภอเมือง จังหวัดร้อยเอ็ด, สัมภาษณ์.

ใจ บัวหาร. (๒๕๕๐, กันยายน ๑๖). ผู้นำกลุ่มแม่บ้านการทอผ้า บ้านลาด ตำบลหลักเมือง อำเภอคล้าไสย จังหวัดกาฬสินธุ์, สัมภาษณ์.

ฉัตรทิพย์ นาถสุภา. (๒๕๒๑). ระบบเศรษฐกิจไทย. ค.ศ. ๑๙๕๐-๑๕๑๐. กรุงเทพฯ: สมาคมสังคมศาสตร์แห่งประเทศไทย.

ช. ช้างวิจัน. (๒๕๕๑). “ความรู้เกี่ยวกับช้าง: ช้างกับความเชื่อและศาสนา” (ออนไลน์) เข้าถึงได้จาก <http://student.nu.ac.th/seng/Meaw/page07.html> (๑ มกราคม ๒๕๕๑).

- ชนิดา ตั้งถาวรศิริกุล. (๒๕๔๑). สื่อสัญลักษณ์ผ้าขาวม้าเวียงจันทน์. กรุงเทพฯ:
สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย.
- แอง ไซเดนา. (๒๕๕๐, ธันวาคม ๑๔). ประชุมช่าวบ้านในการทอดผ้า บ้านโนนรายี
ตำบลเขวาไร่ อําเภอโกรสุมพิสัย จังหวัดมหาสารคาม, สัมภาษณ์.
- ทรงพันธ์ วรรณะมาศ. (๒๕๓๔). ผ้าไทยลายอีสาน. กรุงเทพฯ: โอล.อส.พรีนติ้ง เอ็กซ์.
- ธัญญา อินคร. (๒๕๔๖). การศึกษาปัญหาการเลียนแบบผ้าทอพื้นเมืองอีสานและโน้ดถุง
กฐหมายเพื่อนรักยถุนีปัญญาห้องถัน. มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- ธีรชัย บุญมาธรรม. (๒๕๒๙). วิทยานิพนธ์อักษรศาสตร์รัมมหาบัณฑิต ภาควิชาประวัติศาสตร์,
บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ๕๔-๕๕. บังอิง หสธ.หนูจุดหมายเหตุ
ร.๓ จ.ศ. ๑๙๕๒ เลขที่ ๑๕ บัญชีของกำนัลเลกผ้าช่าวอนุเวียงจันทร์
นฤมล ศรีกิจการ. (๒๕๓๖). หัตถกรรมประจำถิ่น. กรุงเทพฯ: บพิธการพิมพ์.
- นวล ดอนพล. (๒๕๕๐, ธันวาคม ๑๕). ประชุมช่าวบ้านในการทอดผ้า บ้านโนนรายี
ตำบลเขวาไร่ อําเภอโกรสุมพิสัย จังหวัดมหาสารคาม, สัมภาษณ์.
- นิตยสารชัตต์. (น.ป.ป.). พระแม่เจ้าแห่งชาวไทย ฉบับเกิดพระเกียรติ. น.ป.ท.
- บุญ วงศ์รา. (๒๕๕๐, มิถุนายน ๓๐). ศรีรักลุ่มทอดผ้า บ้านหนองรูแข็ง อําเภอบ้านไผ่
จังหวัดขอนแก่น, สัมภาษณ์.
- ประทวน บุญปัก. การถ่ายผ้าห่อคัมภีร์ในงานของชาวอีสาน. สัมภาษณ์ ๑ มิถุนายน
๒๕๕๐.
- ประไฟ ขันการภาวี. (๒๕๒๗). “ผ้าทออีสาน” คุรุบริทัศน์. ๑๑: ๔๔-๕๓, พฤศจิการน.
- ปิyanad (นิโคราชา) บุญนาค. (๒๕๓๕). “ผ้าทอกันวิถีชีวิตรัตนบหอสาน” อักษรศาสตร์.
๒๔ (๒) : ๘๖-๘๗ ; ตุลาคม – ธันวาคม.
- พลังจิต. (๒๕๕๑). “เรื่องราวของนาค” (ออนไลน์) เข้าถึงได้จาก
<http://www.PALUNGJIT.com>. (๑ มกราคม ๒๕๕๑).
- พระญาติไทย. (๒๕๑๕). ไตรภูมิพระร่วง. พระนคร: บรรณาการ.
- พัฒนา กิติอาษา. (๒๕๓๒). “ผ้าอีสานจากนิติทางมนุษยวิทยา” ในผ้าอีสานจากนิติทาง
มนุษยวิทยา หน้า ๗-๓๐. ขอนแก่น: ห้องปฏิบัติการทางมนุษยวิทยาของ
ชาวอีสาน ภาควิชาสังคมวิทยาและมนุษยวิทยา คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
มหาวิทยาลัยขอนแก่น.

พีระ วีรชัย. (๒๕๓๗). “ผ้ามีปิดสามกษัตริย์ ของคีเมืองหนองบัวลำภู” ใน เดสินิวส์.

๒๒ ธันวาคม, หน้า ๓๒.

มาโนช กงกนันท์. (๒๕๒๕). “หัตถกรรมพื้นบ้าน” ใน สังคมวิทยาและมนุษยวิทยา.

๕ (๑) : ๖๕ – ๖๘.

เมืองโบราณ. (๒๕๕๑). “เที่ยวไทย ห้องโลก” (ออนไลน์) เข้าถึงได้จาก

<http://variety.mcot.net>. (๑ มกราคม ๒๕๕๑).

ทะมัย คงสมจิต. (๒๕๕๐, สิงหาคม ๑๐). สตรีกลุ่มทอผ้า บ้านลาก ตำบลหลักเมือง อำเภอรามลาไวย จังหวัดกาฬสินธุ์, สัมภาษณ์.

วรรณฯ วุฒาทะกุล และบุรารัตน์ พันธุ์ยุรา. (๒๕๓๗). “ผ้าทอกับวิถีชีวิตริมชาวไทย”

หน้า ๑๙-๒๕ ใน ผ้าไทย. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ คุรุสภา.

วัฒนีชัย วงศิกะสิน และสุนีย์ หมายประศิทธิ์. (๒๕๔๑). สังคมไทยคาดหวังอะไรกับผู้หญิง. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

วัสดา หาญกุล. ผ้าห่อคัมภีร์ในланบ้านคำกัง อ่าเภอคุณินรายณ์ จังหวัดกาฬสินธุ์. สัมภาษณ์ ๑๐ มิถุนายน ๒๕๕๐.

วิกิพีเดีย สารานุกรมเสรี. (๒๕๕๑). “ศิลปะไทย” (ออนไลน์) เข้าถึงได้จาก

<http://th.wikipedia.org>. (๑ มกราคม ๒๕๕๑).

วิญูลี ลีสุวรรณ. (๒๕๓๗). ผ้าไหม. กรุงเทพฯ: คุรุสภา.

_____. (๒๕๓๐ กุมภาพันธ์ ๑). “ผ้าไทย: มงคลที่ตกทอดมาจากโบราณ” บริษัทปริทัศน์.

๗ : ๒๐-๒๑.

_____. (๒๕๒๗). ศิลปหัตถกรรมพื้นบ้าน. กรุงเทพฯ: ปานยา.

วิมลวรรณ นิตชวัชชัย. (๒๕๑๖). ผ้าอีสาน. กรุงเทพฯ: คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น.

ศรีศักดิ์ วัฒโนดม. (๒๕๓๗). แห่งอารยธรรมอีสาน. กรุงเทพฯ: มศวชน.

ศุภชัย สิงห์บุญย์. (๒๕๔๕). รูปแบบศิลปะและการจัดการผ้าทอที่ส่งผลต่อความเข้มแข็งและการพึ่งตนเองของชุมชนท้องถิ่น: ศึกษากรณีผ้าไหมแพรวาสายวัฒนธรรมผู้ไทย จังหวัดกาฬสินธุ์. มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

ศุนย์ข้อมูลเมืองโบราณ. (๒๕๓๔). “รายงานผ้าไทย: ลีกลงไปในลวดลายและสีสัน”,

เมืองโบราณ. ๑๗(๑): ๑๓๔-๑๓๕, กุมภาพันธ์ – กันยายน.

ศูนย์นานาชาติวิทยาลีบร (องค์การมหาชน). (๒๕๕๑). “พื้น พาสารทผึ้ง ตั้งประดิษฐ์พุทธบูชา ฉินอีสาน” (ออนไลน์) เข้าถึงได้จาก <http://www.sac.or.th/Subdetail/article/๒๕๕๘/November/article๔.html> (๑ มกราคม ๒๕๕๑).

ศูนย์ศิลปหัตกรรมเพื่อพัฒนาสตรีอีสาน. (๒๕๓๔). หูกแಡกี้สีແກ່ກ່ອນ. กรุงเทพฯ:

BOOM Magazine CO.LTD.

หนึ่ สิ่วสำแดง. (๒๕๕๐, กันยายน ๑๕). ประชุมช่าวบ้านการทอผ้า บ้านลาด ตำบลหลักเมือง อําเภอกมลาไสย จังหวัดกาฬสินธุ์, สัมภาษณ์.

หนูแดง พิญลัย. (๒๕๕๐, กันยายน ๑). ศตรีกลุ่มทอผ้า บ้านกุดเปี่ยอมเห็นอ ตำบลกุดเปี่ยอม อําเภอบนบนา จังหวัดขอนแก่น, สัมภาษณ์.

หนูโตร. ผ้าห่อคัมภีร์ในลานบ้านคำห้าง อําเภอกุดมโนราษัย จังหวัดกาฬสินธุ์, สัมภาษณ์ ๑๐ มิถุนายน ๒๕๕๐.

ศ. ธรรมศรี, (นามแฝง) (ผู้เรียบเรียง). (ม.ป.ป.). บทสรุปชาวพุทธ มนต์พิธี สำหรับ พระภิกขุสามเณรและพุทธศาสนิกชนทั่วไป. ฉบับพิมพ์ใหม่เพิ่มเติมพิธีทำบุญต่าง ๆ พิธีบวชนาค. กรุงเทพฯ: รุ่งเรืองสาส์นการพิมพ์.

สมชาย นิตยาธ. (๒๕๓๓). สมบัติชนบทอีสาน เล่ม ๓. มหาสารคาม: วิทยาลัยครุ มหาสารคาม.

สถาพร พันธุ์มณี, ทองเลี่ยม วงศ์แก้ว และประทวน นุญปก. (๒๕๔๙). สารานุกรมภาคอีสาน เล่ม ๙ “ผ้าห่อคัมภีร์ในลาน” หน้า ๒๗๕ ธนาคารไทยพาณิชย์. กรุงเทพฯ.

สถาปัตยกรรมจังหวัดกาฬสินธุ์. (ม.ป.ป.). ผ้าไหมแพรวา. กาฬสินธุ์: เสียงภูพานอฟเฟช. สาละวิน (นามแฝง). (๒๕๓๗). “ผ้าทอนเมืองชาวภูพาน” ใน กินรี. ๑๑ (๕) : ๘๘ – ๙๕ ; พฤกษา.

ส่งเสริมการเกษตร, กรม. (๒๕๒๖). ผ้ามัดหมี. กรุงเทพฯ: ประชาชน.

ส่งเสริมอุตสาหกรรม, กรม. (๒๕๒๖). ผ้าทอลายขิด. กรุงเทพฯ: ผู้แต่ง.

สำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ. (๒๕๓๗). ผ้าไทย. กรุงเทพฯ: คุรุสภา.

สำนักโบราณคดีและพิพิธภัณฑ์สถานแห่งชาติ, กรมศิลปากร, กระทรวงศึกษาธิการ. (๒๕๔๐). ผ้าพื้นเมืองอีสาน. กรุงเทพฯ: อิมรินทร์พรินติ้งแอนด์แพลทิชชิ่ง.

สุกานดา อภิเดิน. (๒๕๓๓). “ผ้าทอพื้นเมืองของไทย” ใน ป่าวเรษฐกิจไทย. ๕ (๓-๔) : ๑๖-๑๗; กรกฎาคม – ธันวาคม.

สุภณ สมจิตรครีปัญญา. การถ่ายผ้าห่อคัมภีร์ใบลานของชาวอีสาน. สัมภาษณ์ ๑ มิถุนายน ๒๕๘๐.

สุกี้ทรา โอลารรักเดช. (๒๕๓๗). “ผ้าไห่ม” ใน มงคล. ๑ (๙) : ๒๙ – ๓๙ ; ตุลาคม.

สุมาดี จันทร์คุช. (๒๕๓๗). การประกอบอาชีพของชาวนาอีสาน : ศึกษาเฉพาะกรณี บ้านครีรูน อําเภอป่าตึ้ง จังหวัดยโสธร. ปริญญานิพนธ์ ศศ.ม. มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มหาสารคาม

สุริยา สมุทคุปต์, พัฒนา กิติอาษา และนันทิยา พุทธะ. (๒๕๓๖). แม่หลูงต้องทำหยก : พัฒนาการของกระบวนการทอผ้า และการเปลี่ยนแปลงบทบาทของผู้หญิงในหมู่บ้านอีสานปัจจุบัน. นบรรราชสีมา: สำนักวิชาเทคโนโลยีสังคม.

สุนีย์ ณ อุบล, เรือตรี และนวลเสงี่ยม ตุขพันธุ. (๒๕๓๒). “ผ้าพื้นเมืองอุบลราชธานี” ใน สัมมนาทางวิชาการเรื่องอุบลราชธานี : ความสำคัญทางประวัติศาสตร์และวัฒนธรรม. อุบลราชธานี: วิทยาลัยครุอุบลราชธานี, หน้า ๘๗-๑๐๐.

สุพจน์ ศรีสมบูรณ์. (๒๕๓๔). ผลกระทบทางเศรษฐกิจและสังคมจากการประกอบอาชีพทอผ้า บ้านหนองเพื่อนข้าง ตำบลท่าสองคอน อําเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม. ปริญญานิพนธ์ ศศ.ม. มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มหาสารคาม.

เสถียร คงเนนา. (๒๕๕๐, สิงหาคม ๑๕). ประชุมชุมชนการทอผ้า บ้านนาเมือง ตำบลนาเมือง อําเภอเต็อกภูมิ จังหวัดร้อยเอ็ด, สัมภาษณ์.

เสาร์ ไซยทองคี. ผ้าห่อคัมภีร์ใบลานบ้านคำกัง อําเภอภูมินราษฎร์ จังหวัดกาฬสินธุ์. สัมภาษณ์ ๑๐ มิถุนายน ๒๕๕๐.

โภภิคิ ยงยอด. (๒๕๓๗). สภาพการทอผ้าขิดในจังหวัดมหาสารคาม. เอกสารประกอบการบรรยายและนิทรรศการทำงานวัฒนธรรม “มองอีสาน-งานฝีมือ” ศูนย์ศึกษาวัฒนธรรม วิทยาลัยครุมหาสารคาม.

อรทัย เลียงจินคานดาว และคณะ. (๒๕๔๕). “ใบลาน” รายงานการดำเนินงานโครงการศึกษารวนรวมและจัดสร้างฐานข้อมูลหนังสือใบลาน จังหวัดอุบลราชธานี. อุบลราชธานี: มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี.

อรไทย ผลคี. (๒๕๓๖). “ผ้า : 褥กร่วมอันเป็นเอกลักษณ์ของผ้าไทย” ใน เอกสารประกอบการสัมมนาทางวิชาการเพื่อเสนองานวิจัยเรื่องผ้า 褥กร่วมของเอเชียตะวันออกเฉียงใต้. ของสำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ หนังประชุมเล็ก ศูนย์วัฒนธรรมแห่งประเทศไทย, ๑ – ๒ กันยายน.

อดิศักดิ์ โสมอินทร์. (๒๕๒๒). โลกลักษณ์อีกสาน. ก้าวสินธุ: ประสานการพิมพ์.
 อาคม วรจินดา. (๒๕๓๖). มุขย์กับวัฒนธรรม. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
 _____. (๒๕๓๒). “ผ้าอีสาน” ใน เอกสารสัมมนาทางวิชาการเรื่องอุบลราชธานี.
 หน้า ๓๕. อุบลราชธานี: วิทยาลัยครุอุบลราชธานี.
 อุดม บัวครี. (๒๕๓๕). “วัฒนธรรมเกี่ยวกับผ้าของชาวอีสาน” ใน ที่ระลึกผู้ก่อตั้ง ๓๕
 เทศกาลใหม่ จังหวัดอุบลราชธานี. หน้า ๘๗-๙๕. ขอนแก่น: ศูนย์วัฒนธรรมอีสาน
 มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
 อุทิศ เมืองแวง. (๒๕๔๘). วรรณกรรมผ้าแห่งเทวดโนราษร้อยเอ็ด. ก้าวสินธุ:
 ประสานการพิมพ์.
 จำคา ไพบูล. ผ้าห่อคัมภีร์ใบลานม้านคำกัง จำเกอคุนินารายณ์ จังหวัดก้าวสินธุ. สัมภาษณ์
 ๑๐ มิถุนายน ๒๕๕๐.

